

at Lovforslaget kommer ud. Dette er det samme Standpunkt, som indtoges af det ærede Medlem for Bordingborg (Nøhr) og ligeledes af det ærede Medlem for Prestø Amts 6te Valgkreds (Bosjen). Det sidste ærede Medlem tog en udtrykelig Reservation i saa Henseende, idet han, dersom Lovforslaget kom tilbage fra Landstinget hertil med den Forordning, at det skulde beholde sin nuværende Stikelse, saa ogsaa vilde stemme derfor; men jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem vil søge Garantien for, at Lovforslaget overhovedet kommer tilbage til os fra Landstinget. Dette vil jo kun kunne ske, dersom det modtages en Endring, men dersom Landstinget forkaster det, sker det jo ikke. For mig er altsaa den Hovedbetragtning den overveitende, at man maa sikke sig, at Lovforslaget i det Hele taget kommer ud, og det er den Betragtning og ikke noget væsentligt Andet, som fører mig til at modsætte mig det foreliggende Endringsforslag.

S. Andersen: Det var i grunden efter min Formening en noget underlig Motivering, min ærede Gjenbo (Homsen) kom med, idet han stadig tog i Betragtning, hvorledes Forslaget vilde se ud, naar det kom tilbage fra det andet Thing. Jeg staaar lige som det ærede Medlem paa det Standpunkt, at jeg nok vilde have dette Endringsforslag vedtaget. De Betæneligheder, han gjorde gjældende, ser jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund for mig til at tage i Betragtning, thi jeg har ingen Udtalelser hørt her i Salen, som gaa ud paa, at Loven vil være uantagelig, hvis denne Endring vedtages. Det var en anden Sag, dersom man kunde oplyse os om, at, naar denne Endring vedtages, er Loven uantagelig. Var det virkelig Tilfældet, vilde mit Standpunkt ogsaa være det, at jeg vil stemme mod Endringen, uanset, at jeg staaar som Medforslagsstiller; men da, efter min Mening, denne Endring i og for sig er af en uskyldig Natur, og da der overhovedet er Trang for en saadan Fredningsbestemmelse, vil jeg dog stemme for den i det Haab, at Loven nok gaar igennem, uanset Endringens Vedtagelse. Jeg skal med det Samme, jeg har Ordet, gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amt 4de Valgkreds (S. Sjørgensen). Han kom ind paa at tale om Dyrbeskyttelsen. Det kan nu være ret skønt; men jeg kan ikke indse, at det overhovedet har Noget med dette Forslag at bestille, idet Dyrbeskyttelsen jo, forsaavidt mig bekjendt, kun omfatter de tamme Dyr. Dette her gjælder Bildtet, og naar vi overhovedet skulle have Jagtret, skulle have Lov til at jage, er det virkelig ikke at beskytte Bildtet, naar vi jage det og skyde det ned. Naar det ærede Medlem saa tog med i Betragtning, hvilken Indflydelse vorede Sægeve have ligeoverfor Bildtet, og fremsatte, at de vare især usfadelige, thi de skyde mest forbi, da vil jeg gjøre det ærede Medlem

opmærksom paa, at der i ligger netop Faren: de skyde som oftest forbi og træffe mange Gange de tamme Dyr istedetfor de vilde. I den Henseende tager det ærede Medlem altsaa aldeles feil, det er jeg temmelig sikker paa. Jeg kan meget godt indse, at Mange kunde have lyst til den Sport at jage, og at det kan være en god Tidsfordriv — jeg negter ikke det Behagelige, der er ved den — men jeg kan ikke forstaa, at det absolut ved Lovgivningen skal stilles i Udsigt, at andre Interesser skulle kunne forulempes ved Jagning, og jeg giver den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i, at Jordbrugerne ere mange Gange blevne forulempede ved denne Jagen og Skyden i Utide. Det kan vel siges at være i Tide, naar Loven hjenler Ret dertil, men det er i Utide ligeoverfor den Eiendomsikkerhed, som Enhver burde have. Det er meget vanfælig at komme til at ramme Lovovertrædelser ogsaa paa dette Omraade. Der kan ske mange Ulemper, som jo meget vanfælig kunne rammes, saa for mit Vedkommende holder jeg paa, at vi vedtage dette lille uskyldige Endringsforslag, og jeg vil anbefale mine Medforslagsstillere og Meningsfæller at gjøre det Samme.

Homsen: Maatte jeg kun overfor den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjøre opmærksom paa, at den gjældende Jagtlov af 1ste April 1871 fastsætter ikke, saaledes som den ærede Ordfører yttrede, at det er forbudt at holde Jagt paa anden Mand 3 Maanedag fra 1ste Mai til 1ste Oktober, men kun at holde Jagt paa anden Mand 3 Maanedag fra 1ste Mai og „indtil Kornet er meiet og opbrudt“. Det er klart, at det ogsaa overhovedet vil være forbudt, indtil den tilsvarende Behandling af andre Jordfrugter er færdig. Samme Lov indeholder i en følgende Paragraf Bestemmelse om, at den Jagtberettigede er pligtig til at godtgjøre Vedkommende al den Skade, som han ved at udvæde eller lade udvæde Jagt paa Eiendomme, som hødes i Gie eller Brug af Andree end den Jagtberettigede selv, paafører Gieren eller Brugereren. Der gives altsaa tilstrækkelige Lovbestemmelser til at kunne paatale det, og naar der har været saadanne Tilfælde som dem, det ærede Medlem omtalte, har det været Vedkommendes egen Skyld, at der ikke har fundet Paatale Sted. Men dernæst skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som de ærede Herrer stille, ikke paa nogen mulig Maade rammer det, det tilsigter. Det er jo kun et Forbud mod at skyde Agerhøns fra 12te September til 1ste Oktober, men det bliver derimod ingenlunde forbudt den Jagtberettigede at gaa paa Markerne og skyde Andet. Altsaa kommer det i Virkelighed slet ikke til at være nogen Indskrænkning af Jagten. Min Hovedbetragtning er vedblivende den samme, som er bleven gjort gjældende af flere andre Medlemmer, at Hovedsagen vistnok er at faae Loven